

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-368/24

Judecătoria Bălți (sediul Central)
Judecător: Svetlana Bubuioc

DECIZIE În numele Legii

05 noiembrie 2024

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele completului

Ion Talpa

Judecători

Svetlana Șleahțișki și Oxana Mironov

Grefier

Doina Știrbu

Cu participarea:

Procurorului

Octavian Bodareu

Avocatului

Rodica Cojocar

a judecat în ședință publică, în ordine de apel, apelul avocatului Rodica Cojocar în interesele inculpatului Igușev Marin declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 09.08.2024, pe cauza penală în privința lui:

Igușev Marin, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, cetățean al RM, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru nu se află, dar se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza *****, anterior judecat prin:

- sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 21.07.2022 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore;

- învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:

1. Instanța de fond: 06.06.2023 – 09.08.2024;

2. Instanța de apel: 30.08.2024 – 05.11.2024.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținîndu-se cont de argumentele apelului, opiniile participanților la proces, materialele cauzei pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 09.08.2024 a fost recunoscut vinovat Igușev Marin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM și în baza acestei Legi i s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării mijloacele bănești pe un termen de 1 (unu) an.

În temeiul art. 85 alin. (1) și art. 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 21.07.2022, calculându-se patru ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o zi de închisoare, s-a stabilit lui Igușev Marin pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 1 (una) lună cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării mijloacele bănești pe un termen de 1 (unu) an.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal al RM, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Igușev Marin urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei urmînd a fi calculat de la data reținerii lui Igușev Marin.

Pînă la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Igușev Marin s-a aplicat măsura preventivă arestul preventiv, cu anunțarea ultimului în căutare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Igușev Marin a săvârșit infracțiunea de escrocherie, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală în următoarele circumstanțe: la data de 23.10.2022, aproximativ la ora 10.30, aflându-se în apartamentul nr. *****, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducere sau menținere în eroare, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, a însușit de la Cealpuh Lilia telefonul mobil de model Samsung Galaxy A51, de culoare albă, cu IMEI 1: *****, IMEI 2: *****, la prețul de 6000 lei, cu cartela SIM de la operatorul Moldcell, cu nr. *****, în husa de culoare portocaliu, unde erau banii în sumă de 500 lei, după care cu telefonul dobândit s-a eschivat, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile de 6500 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului Igușev Marin întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM – *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința instanței de fond a fost contestată cu apel de apărătorul Cojocar Rodica în interesele inculpatului Igușev Marin potrivit căruia solicită admiterea

apelului, casarea sentinței Judecătorei Bălți (sediul Central) din 09.08.2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care va fi aplicată o pedeapsă mai blândă în privința ultimului, dat faptului că, inculpatul, la faza urmăririi penale, și-a recunoscut vinovăția, dispune de un loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv, fiind lipsa circumstanțelor agravante pe caz.

4. În ședința instanței de apel avocatul-apelant Rodica Cojocar în apărarea intereselor inculpatului Igușev Marin, a solicitat admiterea apelului în sensul declarat.

În fața instanței de apel nu s-a prezentat inculpatul Igușev Marin.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, la 30.11.2022, Igușev Marin a primit copia rechizitoriului, astfel cunoscând despre transmiterea cauzei în instanță (f.d. 47).

Colegiul notează că, prin încheierea Judecătorei Bălți (sediul Central) din 10.12.2023 în privința lui Igușev Marin a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligațiune de nepărăsire a țării pe un termen de 60 de zile, cu anunțarea ultimului în căutare.

Concomitent, Colegiul relevă faptul că, prin scrisoarea șefului-adjunct al IP Bălți nr. 34/23-14126 din 15.08.2024 se constată că, în privința inculpatului Igușev Marin la data de 10.01.2024 a fost pornit dosarul de căutare nr. 2024040008.

Astfel, examinând chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală coroborat cu alin. (5) art. 412 Cod de procedură penală, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa că, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Instanța de apel reține că, în cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind violarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit

obligăția pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă persoanei.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal a dispus examinarea cererii de apel declarată în interesul inculpatului Igușev Marin în lipsa acestuia, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al inculpatului, or, apărarea acestuia fiind exercitată de către avocatul-apelantul ales Rodica Cojocar, ca urmare a faptului că instanța de apel a constatat că, inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, eschivându-se de la judecarea cauzei.

Partea vătămată Cealpuh Lilia fiind legal citată, la ședința instanței de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute, împrejurare, în care Colegiul, ascultând opiniile participanților la proces, a concluzionat posibilitatea judecării în lipsa ei.

Procurorul Bodareu Octavian în instanța de apel, a pledat pentru respingerea cererii de apel declarată de partea apărării, păstrându-se fără modificări soluția instanței de fond pe care o consideră una legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu legea, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, cu stabilirea în privința lui Igușev Marin a unei pedepse proporțională faptei comise și caracterului ei prejudiciabil, ce perfect se încadrează în limita sancțiunii penale.

5. Verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că, apelul părții apărării ca nefondat urmează a fi respins, cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Colegiul își întemeiază soluția adoptată în temeiul art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, conform căruia (1) *Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.*

La fel, în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține dispozițiile art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel.*

6. În această ordine de idei, concluzia Colegiului rezultă din corectitudinea aplicării de către instanță pe parcursul judecării cauzei a normelor legislației

procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod de procedură penală); în limita învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală); cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce (art. art. 100-101 Cod de procedură penală), cu expunerea lor nemijlocită în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, servind obiect de examinare în cadrul cercetărilor judecătorești și statuarea la baza sentinței adoptate.

În atare împrejurări, Colegiul conchide că, soluția instanței de fond privind constatarea prin prisma probelor administrate în acțiunile lui Igușev Marin a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal este corectă, fiind bazată pe împrejurările de fapt și aspectele de drept, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă pe parcursul soluționării cazului.

Astfel, făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Igușev Marin în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM după indicii de calificare *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Drept urmare, constatând temeinicia concluziei judiciare referitor la fapta reținută în acțiunile lui Igușev Marin cu încadrarea lor juridică corectă în aspectul legii penale, precum și ținând cont de limita cerințelor din apelul apărării în aspectul aplicării unei pedepsei mai blânde, Colegiul reține inoportunitatea expunerii asupra bazei probatorii, ce n-a fost pusă la îndoială și nu s-a solicitat pentru cercetare suplimentară de către părți în instanța de apel.

7. Respectiv, concluzionând temeinicia sentinței de condamnare a inculpatului Igușev Marin pe art. 190 alin. (2) lit. c) Colegiul va respinge solicitarea apărării de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, or, instanța de fond constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale a art.61 și art.75 Cod penal, i-a stabilit lui o pedeapsă în limitele sancțiunii art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, măsura de pedeapsă stabilită de instanță fiind adecvată faptei comise de el.

Astfel, motivele invocate de cererea de apel sunt neîntemeiate, or, la emiterea sentinței de către prima instanță nu a fost comisă nici-o eroare de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Igușev Marin.

Așa cum se reține în doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Colegiul penal menționează că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont pe deplin de prevederile citate - *criteriile generale de individualizare a pedepsei penale* și în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei date, și personalitatea inculpatului, corect a ajuns la concluzia numindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

În acest sens, Colegiul penal atestă că dispozițiile art.75 alin.(1) și (2) Cod penal, stipulează că, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

În aceeași ordine de idei, se mai remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei recunoscută ca fiind vinovată trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Conform art.61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

8. În consecutivitatea celor menționate, Colegiul penal atestă că, pedeapsa stabilită inculpatului Igușev Marin este adecvată celor săvârșite și efectivă pentru reeducarea și corijarea lui.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și lipsa antecedentelor penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Astfel, în vederea excluderii recidivării lui și prevenirea comiterii de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale, Colegiul conchide că, pedeapsa numită este una proporțională caracterului prejudiciabil a faptei comise, echitabilă urmărilor survenite și strict individualizată în privința persoanei a cărei i s-a aplicat, or o pedeapsă neechitabilă pericolului social și gravității faptei săvârșite, nu numai că nu va aduce la corectarea celui vinovat, ci ar determina neîncrederea față de funcționarea legii, or ea are nu numai scopul său represiv, ci și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Respectiv, în lipsa altor circumstanțe, decât cele prezentate la soluționarea cauzei în fond, căror instanța le-a dat o apreciere obiectivă, Colegiul constată netemeinicia cerinței apelantului privind atenuarea pedepsei penale numită lui Igușev Marin.

Astfel încât, numindu-i inculpatului pedeapsa închisorii, instanța a ținut cont de personalitatea lui ce nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 21.07.2022 în baza art. 186

alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, fiindu-i acordată posibilitatea de a demonstra corectarea, încredere pe care însă nu a îndreptățit-o, săvârșind nouă infracțiune. De aceea, întru excluderea recidivării și prevenirea comiterii de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale, pedeapsa închisorii lui numită este una strict necesară, mai cu seamă, că urmează a fi numită pentru cumul de sentințe.

Respectiv, preluând opinia instanței de fond în ce privește corectitudinea condamnării inculpatului, Colegiul ține să menționeze că, în împrejurările cauzei expuse mai sus, pedeapsa închisorii pe termenul stabilit, este cât se poate de proporțională și rațională pentru executare, urmărind scopul conștientizării caracterului infracțional a acțiunilor comise, iar în lipsa altor circumstanțe, decât cele prezentate la soluționarea cauzei în fond, căror instanța li-a dat o apreciere obiectivă, Colegiul constată netemeinicia cerinței părții apărării privind atenuarea pedepsei penale în privința inculpatului, fapt pentru care va dispune respingerea apelului, cu menținerea hotărârii instanței de fond, fără modificări.

În conformitate prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit.c), art.art.416 - 418 Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Apelul avocatului Rodica Cojocar în interesele inculpatului Igușev Marin declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 09.08.2024, pe cauza penală în privința lui **Igușev Marin**, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia motivată adoptată și pronunțată public la 05.11.2024.

Președintele completului,

Judecători: